

فصل چهارم :

اصول کار عمل کننده

اکنون مطالعه ی خود را از قسمت ورودی به قسمت خروجی سیستم هیدرولیکی متمرکز می نماییم. در این فصل عمل کننده ها را مطالعه خواهیم کرد. اینها وسایلی هستند که انرژی فشاری را گرفته و آن را تبدیل به نیروی مکانیکی و حرکت می کنند. اگرچه تاکنون مطالعاتی راجع به منبع انرژی و انباره ها انجام داده ایم، اما عمل کننده ی خروجی درحقیقت نقطه ی شروع طراحی یک مدار هیدرولیکی است. در واقع هرگاه خروجی نداشته باشیم (بلندکردن یک بار، پایین آوردن یک تیغه، گرداندن یک چرخ و غیره)، در این صورت به سیستم هیدرولیکی احتیاج نخواهیم داشت. توجه طراحان در حله ی اول به انتخاب وسایلی که حرکت و فشار مورد نیاز را تامین نمایند، معطوف می گردد. وقتی این امر انجام شد، آن گاه می توان قدرت و سیستم کنترل را بررسی نمود.

خطی یا دورانی:

همان طوری که در فصل اول گفته شد، عمل کننده ها، خطی یا دورانی هستند. نیرو و حرکتی که از یک عمل کننده ی خطی (سیلندر یا رام) حاصل می شود، در یک خط مستقیم است. یک عمل کننده ی دوار با موتور تولید گشتاور و حرکت دورانی می کند.

عمل کننده های خطی :

سیلندرها، عمل کننده های خطی هستند.

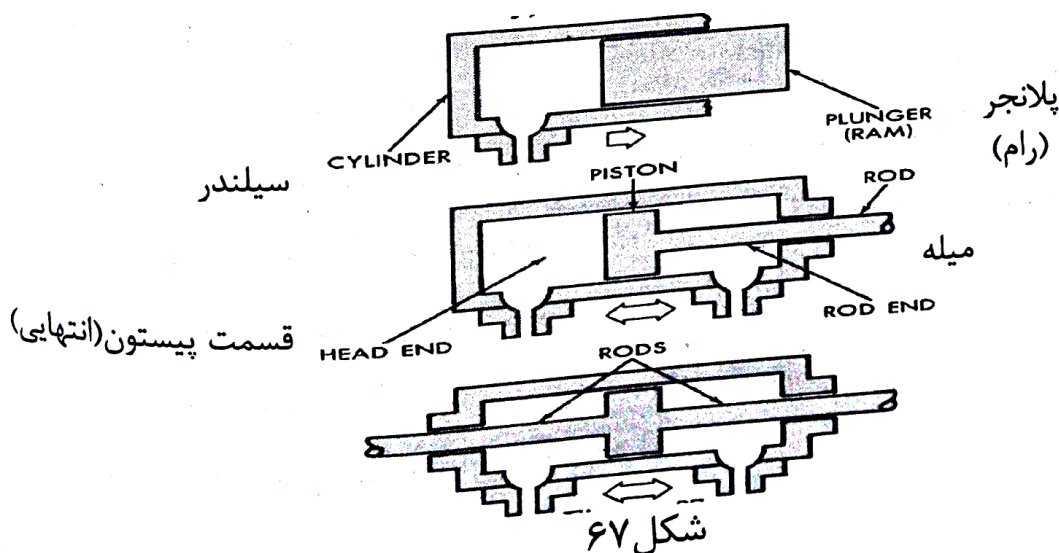
در صنعت هیدرولیک، اسامی زیادی برای عمل کننده های خطی موجود است و آنها عبارت هستند از سیلندرها، رام ها، موتورهای رفت و برگشتی، موتورهای خطی و احتمالاً اسامی دیگر. چون بعضی اوقات ممکن است که با این اصطلاحات مواجه شوید، بهتر است که بدانید، اینها چه معنی ای می دهند. اما در این دستورالعمل، ما فقط راجع به سیلندر و رام بحث می کنیم و راه های استفاده از آنها به این قرار است.

سیلندر: هرگونه واحد هیدرولیکی که از یک پیستون یا پلانجر ساخته شده و درون یک محفظه ی استوانه ای توسط مایع تحت فشار کار انجام دهد، سیلندر نامیده می شود.

رام: رام یک سیلندر، یک حالت از نوع پلانجر می باشد و یا خود پلانجر در این نوع سیلندر است. به عبارت دیگر، از کلمه ی سیلندر به عنوان یک عمل کننده ی خطی و از کلمه ی رام به عنوان نوع خاصی از سیلندر استنباط می شود.

اجزای یک سیلندر:

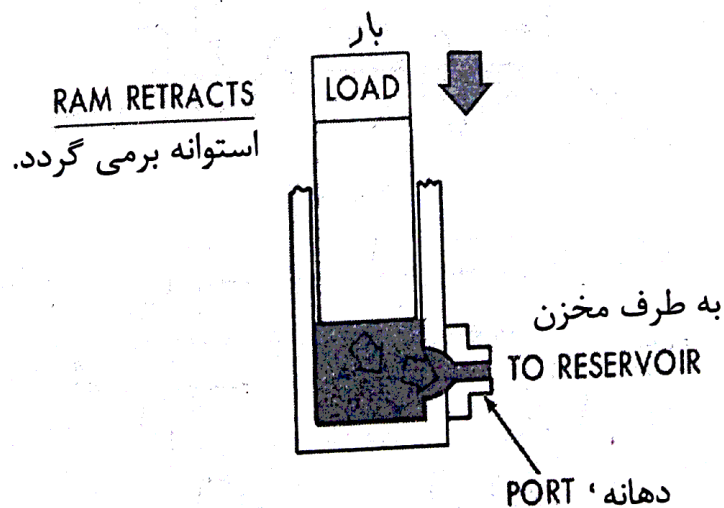
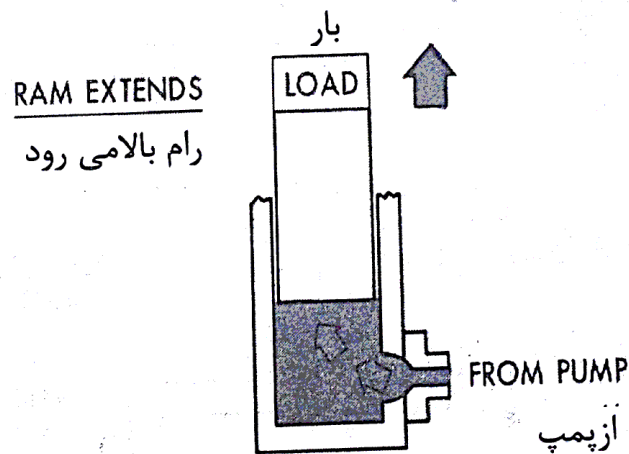
قبل از این که به طبقه بندی سیلندرها بپردازیم، اجزای اساسی آنها را بررسی می کنیم (شکل ۶۷). سیلندر یا استوانه در حقیقت لوله ای است که پیستون یا پلانجر درون آن حرکت می کند. در سیلندر نوع رام، پلانجر یا رام به طور مستقیم بر روی بار عمل می نماید. در نوع سیلندر پیستونی میله ی متصل به پیستون بر روی بار عمل می نماید. انتهای استوانه که میله با پلانجر از آن بیرون می آید "ته" و نقطه ی مقابل آن "سر" نامیده می شود. اتصالات هیدرولیکی سیلندر را، که به سر و ته میله وصل می شوند، به ترتیب دهانه ی ابتدایی و دهانه ی انتهایی می نامند.

طبقه بندی سیلندرها:

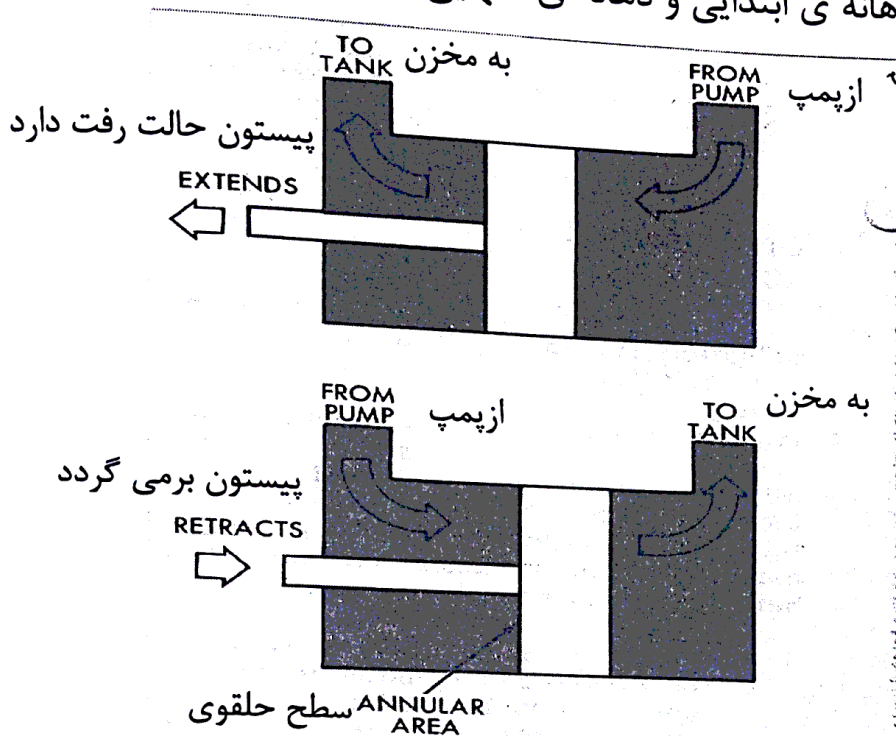
سیلندرها را به یک حالت و دو حالت طبقه بندی می نمایند. سیلندرهایی دو حالت خود به سیلندرهایی دیفرانسیل و غیر دیفرانسیل تقسیم بندی می شوند.

سیلندر یک حالت: سیلندر یک حالت (شکل ۶۸) فقط دارای یک دهانه ی ابتدایی بوده و در یک جهت به طور هیدرولیکی عمل می کند. وقتی روغن به داخل دهانه ی پمپ می شود، با فشار پلانجر یا پیستون را حرکت داده و آنها هم به نوبه ی خود بار را حرکت می دهند. برای برگشت پیستون یا پلانجر باید روغن را به مخزن برگرداند. در این حالت پیستون یا پلانجر به سبب باری که بر روی آن قرار دارد و یا به وسیله ی یک نیروی مکانیکی مثلاً یک فنر برمی گردد. در وسایل موتوری، جریانی که به دستگاه وارد شده یا از آن خارج می شود، به وسیله ی یک شیر کنترل جهت معکوس کننده کنترل می شود.

شکل ۶۸

سیلندر دو حالت: در یک سیلندر دو حالت، پمپ این امکان را دارد که در هر دو جهت پیستون را به حرکت درآورد. در این حالت سیلندر دارای دو دهانه می باشد: دهانه ی ابتدایی و دهانه ی انتهایی (شکل ۶۹).

شکل ۶۹

روغن از طریق پمپ به دهانه ی انتهایی وارد می شود و باعث خروج میله ی پیستون می گردد. در همان زمان، روغنی که در قسمت میله پیستون وجود دارد، با فشار به مخزن رانده می شود. برای برگشت میله، جریان عکس می شود. روغن به سر سیلندر وارد می شود، دهانه ی انتهایی به مخزن راه پیدا می کند تا روغن قسمت سر سیلندر را به مخزن بازگرداند. در سیلندر دو حالت جهت جریان ورود به سیلندر و خروج از آن را، به وسیله ی یک شیر کنترل جهت دو حالت و یا توسط یک پمپ دو طرفه می توان کنترل نمود.

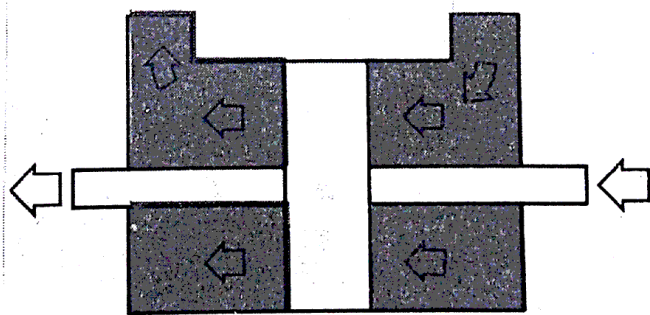
سیلندر دیفرانسیل: سیلندر دو حالت شکل ۶۹ یک استوانه ی سیلندر دیفرانسیل است زیرا سطوحی که فشار بر آنها اعمال می شود، در دو سوی پیستون نابرابر هستند. در طرف ته سیلندر سطح کامل پیستون در برابر فشار روغن قرار می گیرد و در طرف سر سیلندر باید سطح مقطع میله را از سطح پیستون کم کرد. بنابراین یک سطح حلقه مانند، برای اعمال فشار به کار می رود که از

اصول کار عمل کننده ۹۹

سطح کل پیستون کمتر است. همچنین فضایی را که میله اشغال می کند، حجم روغن قسمت سر سیلندر را کاهش می دهد. بنابراین دو دستورالعمل عمومی برای سیلندرها دیفرانسیل به قرار زیر وجود دارد:

- ۱- با بده حجمی (LPM) مساوی که به طرفین پیستون وارد می شود، سرعت سیلندر در حالت برگشت به علت کاهش ظرفیت حجمی بیشتر از حالت رفت است.
- ۲- با فشار مساوی در طرفین پیستون، نیروی اعمال شده در حالت رفت، به علت سطح مقطع بیشتر پیستون، زیادتر است. در واقع، چنانچه در یک زمان، فشار مساوی از طریق هر دو دهانه اعمال شود، پیستون در جهت حالت رفت، حرکت می کند چرا که نیروی وارده بر آن بیشتر است. چنانچه اندازه ی میله ی پیستون استاندارد باشد، نسبت سطح پیستون به سطح حلقه مانند آن ۶ به ۵ است در حالی که با میله ی پیستونی که برای کارهای سنگین به کار می رود، این نسبت ممکن است ۱/۵ به ۱ یا ۲ به ۱ باشد.

سیلندر غیر دیفرانسیل: در این نوع سیلندر (شکل ۷۰) پیستون در طرفین دارای میله بوده و فشار و سرعت در هر دو جهت به علت سطح مقطع و حجم مساوی در دو سوی پیستون برابر است. از سیلندر غیر دیفرانسیل، در وسایل موتوری معمولاً خیلی کم استفاده می شود اما باید به خاطر داشت همانطوری که در فصل ابیان گردید، برای احتراز از سردرگمی هنگام بحث درباره ی عملیات سری و فشار برگشت، این طرح مفید خواهد بود.

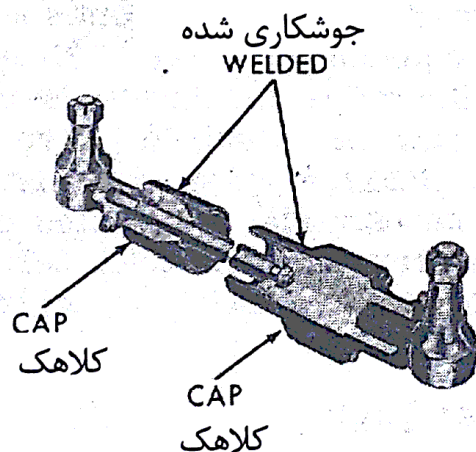

شکل ۷۰

ساختمان سیلندر:

به طور کلی، سیلندر از یک استوانه یا لوله، پیستون و میله ی پیستون (یا رام) و دو کلاهک انتهایی و واشرهای آب بندی روغن مناسب تشکیل شده است. استوانه معمولاً یک لوله ی فولادی یا چدنی بدون درز است که سطح داخلی آن به خوبی

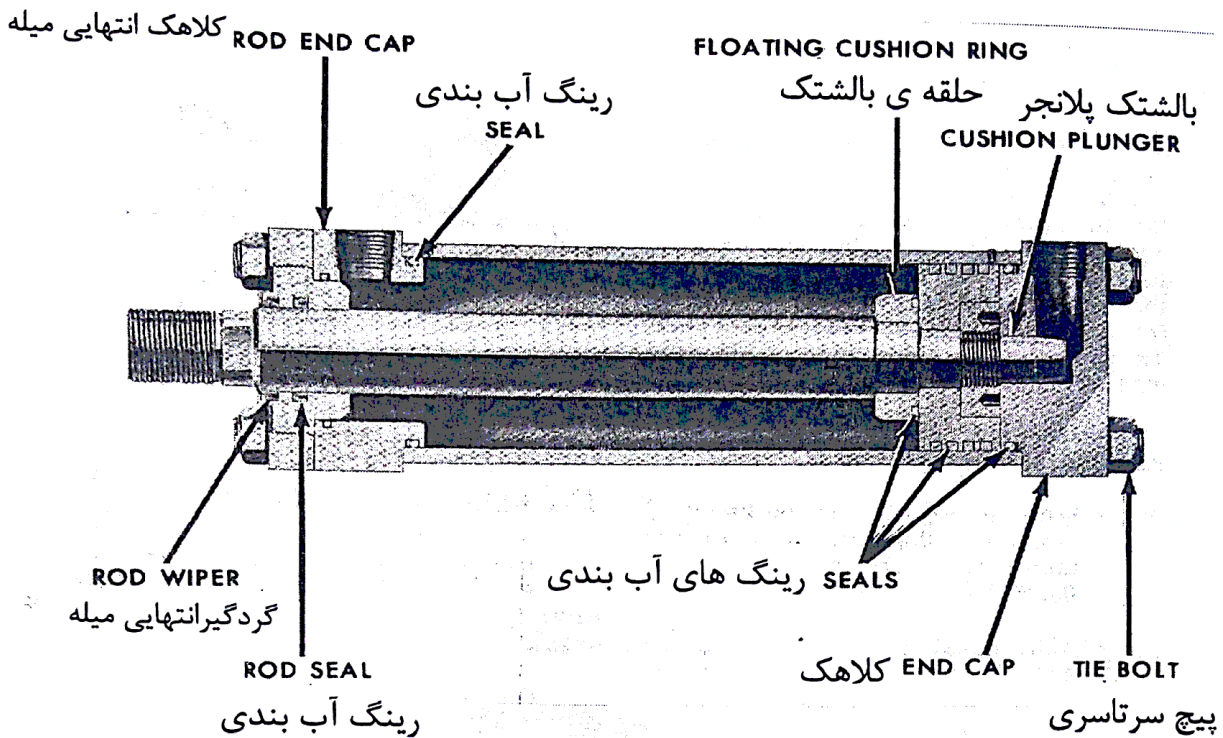
صیقل داده شده است. میله ی فولادی پیستون به شدت صیقل شده و از فولاد سخت با روکش کرم ساخته شده است تا خط خط نشده و بر روی آن حفره ایجاد نشود. میله در قسمت کلاهک انتهایی بر روی یک پوشینگ یا سطح صیقلی تکیه دارد. دهانه ی سیلندر در کلاهک انتهایی تعبیه شده است. کلاهک ها ممکن است بر روی لوله پیچ شده یا جوش داده شوند (شکل ۷۱) یا توسط پیچ های سرتاسری به آن متصل شده (شکل ۷۲) و یا به صورت فلنج های پیچ شده باشند. چنانچه استوانه، چدنی باشد، کلاهک انتهایی ممکن است با استوانه به صورت یکپارچه باشد. نکاتی باید در نصب کلاهک ها رعایت شود، به این ترتیب که برای سیلندرهایی ثابت از فلنج و برای سیلندرهایی متحرک از گیره های "U" شکل (کلویس) استفاده شود.

شکل ۷۱

رینگ های آب بندی و رینگ های گردگیر در کلاهک انتهایی در سمتی که میله از آن عبور می کند، برای تمیز نگاه داشتن میله و جلوگیری از نشت روغن به داخل از دور میله، نصب می گردند. نقاط دیگری که در آنها رینگ آب بندی به کار می رود، کلاهک انتهایی طرف سیلندر، اتصالات و بین پیستون و استوانه می باشند. برحسب این که میله به پیستون چگونه متصل شده باشد در آنجا نیز ممکن است که رینگ آب بندی لازم باشد، نشت داخلی که در اطراف پیستون صورت می گیرد، معمولاً نامطلوب است. این نشتی، انرژی را تلف کرده و از بالا نگاه داشتن یک بار، به وسیله ی "قفل هیدرواستاتیک" جلوگیری می نماید، یا مانع می شود که روغنی را که در پشت پیستون قرار گرفته است، در همان حال باقی بماند.

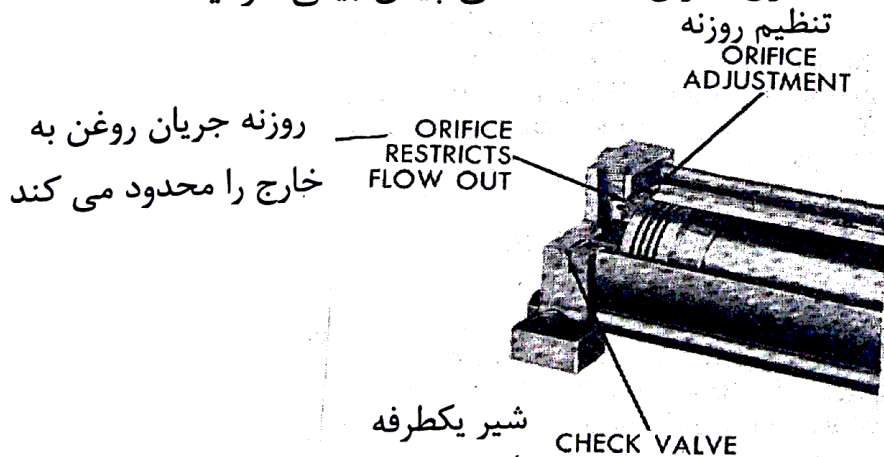
اصول کار عمل کننده — ۱۰۱

شکل ۷۲

بالشتک های سیلندر:

یکی از اجزای مهم سیلندر بالشتک آن است (شکل ۷۳) که برای کند کردن سرعت پیستون در انتهای کورس به کار می رود. یک پلانجر شیب دار یا حلقه ی بالشتک بر روی میله به یک محفظه که در کلاهک تعبیه شده است، وارد شده و از جریان مایع به خارج از سیلندر جلوگیری می کند و سپس یک وزنه ی کوچک در کلاهک ایجاد شده جریان مایع به خارج را در فاصله ی کوتاه باقی مانده ی کورس پیستون کنترل می کند. یک شیر قابل تنظیم جهت افزایش یا کاهش ابعاد روزنه ی مزبور برای کنترل میزان کندکنندگی پیش بینی گردیده است.

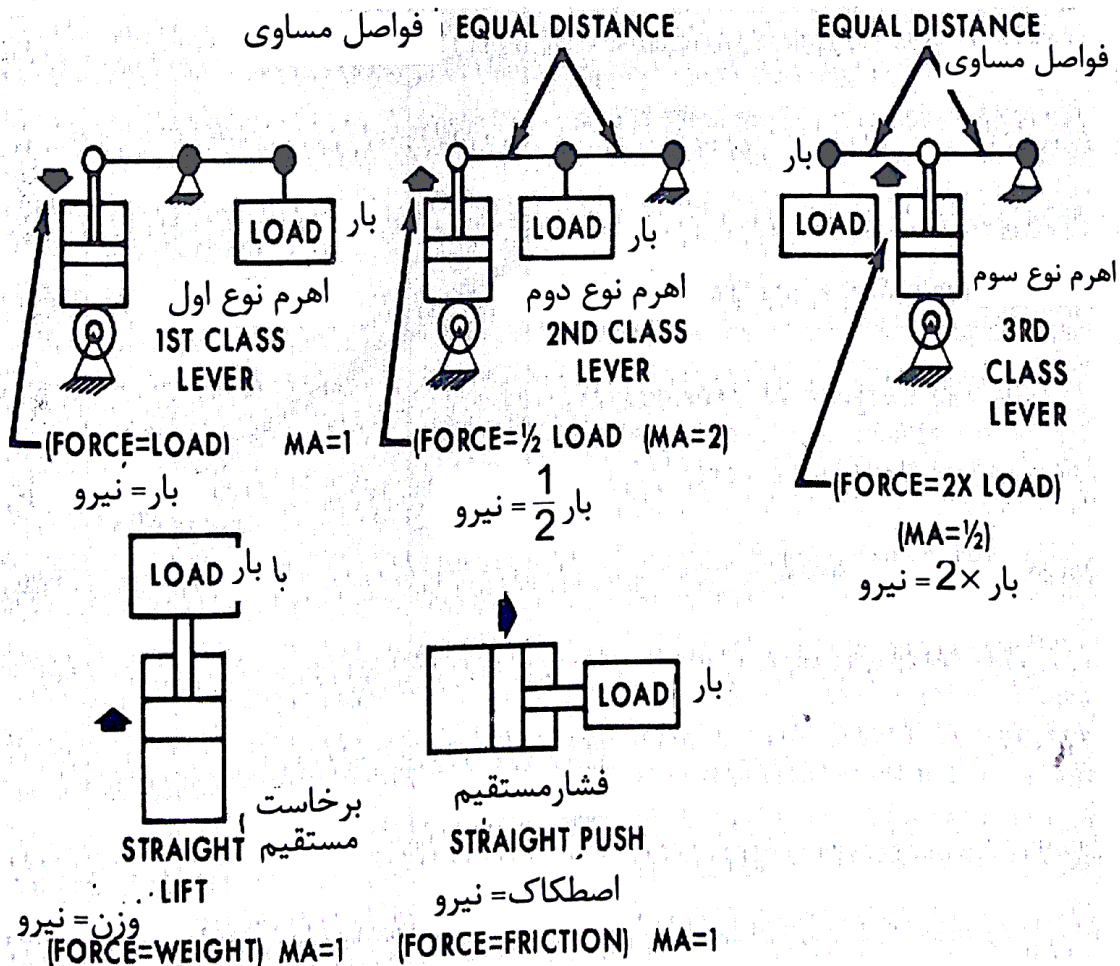

شکل ۷۳

در کورس برگشت، ما نمی خواهیم فشار روغن از طریق روزنه ی کلاهیک به پیستون وارد شود زیرا زمان شروع به حرکت برگشت پیستون را کند می کند. بنابر این یک شیر یک طرفه برای آن پیش بینی شده است. این شیر از خروج جریان به خارج از سیلندر جلوگیری کرده و اجازه می دهد که روغن آزادانه وارد سیلندر شود.

سیلندر با اهرم:

در فصل ۱، دیده شد که چگونه از خواص و مزایای مکانیکی اهرم (به صورت هیدرولیکی و یا بازوهای مکانیکی) استفاده می گردد. یک سیلندر هیدرولیک می تواند از طریق یک اهرم، به بار مربوطه متصل گردد. چنانچه چند برابر کردن نیرو، مورد نظر ما باشد، باید مسافت را کم کنیم و هرگاه بخواهیم مسافت را زیاد کنیم، باید نیرو را کم کنیم. تعدادی از اشکال استفاده از سیلندر با اهرم در شکل ۷۴ با مزایای مکانیکی هر یک و نیروهای واقعی که از طرف سیلندر اعمال می گردد، نشان داده شده است. بهره ی مکانیکی (M.A) مقدار چند برابر شدن نیرو را نشان می دهد.

شکل ۷۴

اصول کار عمل کننده — ۱۰۳

بسیاری از این ترکیبات سیلندر و اهرم اشکال پیچیده تری دارند، به خصوص در جایی که سیلندر تحت زوایای مختلف در عمل حرکت می کند. رابطه ی بین نیرو و حرکات از نظر هندسی از بحث این کتاب خارج است. البته یک مهندس قادر است در چنین شرایطی نیروهای واقعی را که از طرف سیلندر اعمال می شود، به سهولت محاسبه نماید.

قدرت سیلندر:

سیلندرها بر حسب اندازه و ظرفیت فشار درجه بندی می شوند. اندازه شامل قطر استوانه، قطر میله و طول کورس پیستون می باشد. قطر استوانه از کمتر از سه سانتی متر تا چند متر تغییر می کند. ولی قطر سیلندرها متحرک به ندرت به چندین سانتی متر می رسد. غیر عادی نیست اگر طول کورس پیستون، گاهی به چند متر برسد. محدودیت طول در سیلندرها طویل به علت خمش احتمالی است.

نیروی خروجی:

همانطور که در فصل ۱ گفته شد، نیروی خروجی از سیلندر به فشار و سطح مقطع پیستون بستگی دارد. چنانچه قطر سیلندر معلوم باشد می توان سطح مقطع آن را حساب کرد.

$$A = \frac{3/1416 \times D^2}{4} \text{ (سطح)}$$

که D در این رابطه قطر است. برای محاسبه ی سطحی که میله به آن متصل است از همین رابطه می توان استفاده کرد، البته پس از کسر سطح مقطع میله از سطح پیستون. برای این منظور از فرمول زیر استفاده می شود.

$$A_R = \frac{3/1416 \times (D^2_H - D^2_R)}{4} \text{ (سطح)}$$

DH قطر پیستون و DR قطر میله است.

برای مثال اگر سطح مقطع پیستون ۳۶ و میله ی پیستون ۴ باشد، سطح حلقوی برابر ۲۵/۱۳۳ خواهد بود. چنانچه سطح و فشار معلوم شد، نیرو از رابطه ی زیر محاسبه می شود.

$$F \text{ (نیرو)} = P \text{ (فشار)} \times A \text{ (مساحت)}$$

همانطوری که قبلاً ذکر شد نیرو بر حسب کیلوگرم، فشار بر حسب Kg/cm^2 و مساحت بر حسب سانتی مترمربع بیان می شود. نیروی اعمال شده از طرف سیلندر رami توان با افزایش فشار یا سطح پیستون بالا برد.

فشار اعمال شده توسط سیلندر:

فرمول نیرو، نیروی خارجی از سیلندر را تحت فشار مشخصی به ما می دهد. اما می دانیم که فشار واقعی که سبب حرکت بار می شود، عبارت است از نیروی بار تقسیم بر سطح مورد نظر.

$$P = \frac{F}{A}$$

برای مثال، فشار 7717 Kg/cm^2 سبب بلند کردن بار به وزن 3500 کیلوگرم می شود، در حالی که سطح مقطع پیستون 45 cm^2 باشد.

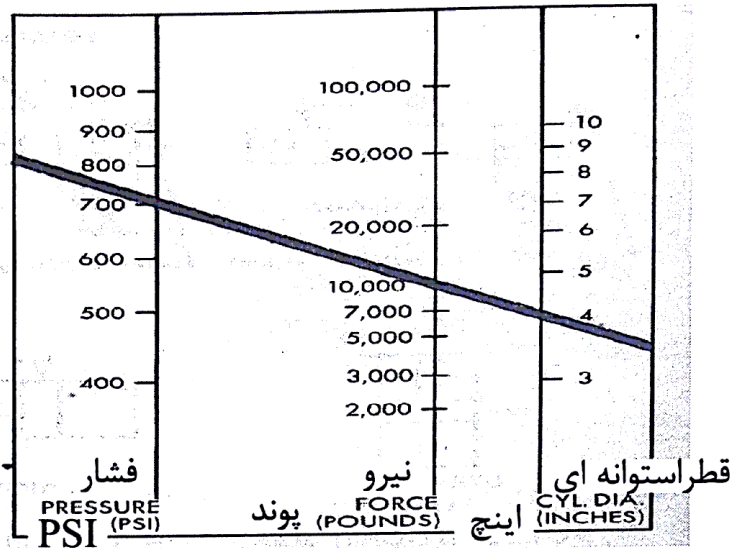
$$P = \frac{F}{A} = \frac{3500}{45} = 7717 \quad \text{حل:}$$

هرگونه افزایشی در میزان بار، فشار عمل را بالا می برد. البته بارسبک تر، فشار کمتری لازم دارد. همانطوری که قبلاً ذکر شد، واحدهای اندازه گیری، Kg/cm^2 ، کیلوگرم و سانتی مترمربع می باشند. در این فرمول ها از نیروی اصطکاک صرف نظر شده است. نیرویی که برای خنثی کردن نیروی اصطکاک به کار می رود، به نیروی مذکور در رابطه افزوده می شود.

مشخصه های نوموگرافیک:

برای ساده کردن این محاسبات وقتی مقادیر تقریبی برای محاسبه کافی باشد، از مشخصه های نوموگرافیک که در اغلب کتاب های مرجع (Hand Book) هیدرولیک وجود دارد، استفاده می شود. یک مشخصه ی نوموگرافی جزئی برای فشار، نیروی خروجی و قطر سیلندر در شکل ۷۵ نشان داده شده است. وقتی ۲ پارامتر از ۳ پارامتر موجود در مشخصه ی معلوم باشد از اتصال دو پارامتر معلوم و تقاطع امتداد آن با خط مقیاس سوم، مقدار مجهول به دست می آید.

اصول کار عمل کننده ۱۰۵

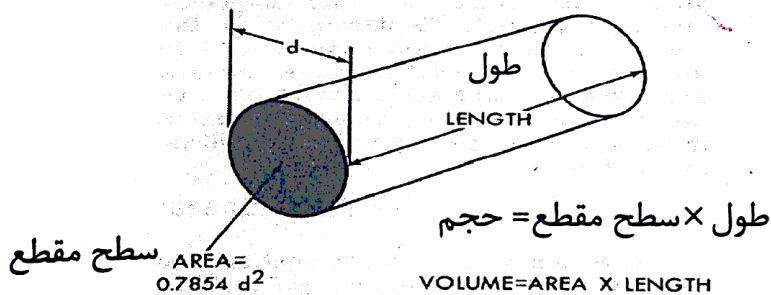

شکل ۷۵

سرعت سیلندر :

سرعت سیلندر مستقل از بار یا فشار می باشد. سرعت بستگی به حجم فضایی که از مایع پرمی شود و میزان بده حجمی (LPM) به سیلندر دارد. شکل ۷۶ برابر است با $D^2 \times 0.785$ سانتی متر مربع ضرب در طول سیلندر بر حسب سانتی متر. به این ترتیب استوانه ای با ۱۰۰ متر طول و سطح مقطع ۱۰ سانتی متر مربع معادل ۱۰۰۰ سانتی متر مکعب حجم دارد که معادل یک لیتر می باشد. (به خاطر بیاورید که یک لیتر برابر ۱۰۰۰ سانتی متر مکعب می باشد).

حجم = طول × سطح

شکل ۷۶

چنانچه در هر دقیقه یک لیتر روغن به این سیلندر وارد شود، پیستون کورس ۳ متری خود را در مدت یک دقیقه طی می کند، بنابراین سرعت تقریباً ۳ متر در دقیقه خواهد بود. چنانچه بده ی ورودی به سیلندر ۲ برابر شود، سیلندر در نصف زمان اولیه برمی گردد. بنابراین سرعت دو برابر شده یعنی ۶ متر در دقیقه می گردد.

$V = \frac{Q \times 19.25}{A}$

$Q = \frac{A \times L \times 60}{t}$

$Q = GPM \quad A = in^2$

$L = in$

طول کورس

به این ترتیب، برای یک جریان معین چنانچه ابعاد سیلندر کاهش پیدا کند، سرعت زیاد می شود. ما می توانیم سرعت سیلندر را یا با افزایش بدهی ورودی آن توسط پمپ و یا کاهش ابعاد سیلندر افزایش دهیم. کوچک کردن ابعاد سیلندر فشار عمل برای یک بار معینی را بالا می برد.

محاسبه ی جریان در یک سرعت معین:

عموماً، برای پیدا کردن LPM مورد نظر در سرعت معین سیلندر، باید ۱- مسافت لازم در یک دقیقه را پیدا کنید. ۲- حجم لازم برای آن مسافت را پیدا کنید. ۳- حجم را به لیتر تبدیل کنید.

۱۰۰۰ سانتی متر مکعب در دقیقه = LPM لازم

اگر فرض شود که سیلندری به قطر ۴ سانتی متر داشته و بخواهیم LPM ورودی به آن را تعیین کنیم در حالی که طول کامل ۰/۳ متر را در ۱۵ ثانیه طی نماید، محاسبات ما به این ترتیب خواهد بود که ابتدا سرعت سیلندر را، به سانتی متر در دقیقه تبدیل می کنیم که بتوانیم از این طریق به سانتی متر مکعب LPM برسیم. اگر سیلندر ۳۰ سانتی متر را در ۱۵ ثانیه طی کند یعنی در هر ثانیه ۲ سانتی متر طی می کند، در این صورت مسافتی را که در یک دقیقه طی می شود برابر است با:

$$\text{حل:} \quad \frac{2 \text{ IN} \times 60 \text{ SEC}}{\text{SEC}} \times \frac{1}{\text{MIN}} = 120 \text{ (cm/min)} \text{ سانتی متر بر دقیقه}$$

با معلوم شدن سرعت یک قدم به هدف نزدیک شده ایم.

$$\begin{aligned} \text{حجم} &= \text{طول} \times \text{سطح} \Rightarrow \frac{\pi D^2}{4} \\ \text{حجم} &= 0.7854 D^2 \times 120 \text{ Cm} \\ \text{حجم} &= 0.7854 \times 4 \text{ Cm} \times 4 \text{ Cm} \times 120 \text{ Cm} \\ \text{حجم} &= 1500 \text{ cm}^3 \text{ (تقریباً)} \end{aligned}$$

حال می دانیم که برای انجام این کار جریانی معادل ۱۵۰۰ cm³/min لازم است. چنانچه این عدد بر ۱۰۰۰ تقسیم شود، جریان بر حسب LPM به دست می آید.

$$1500 \div 1000 = 1.5 \text{ LPM (تقریباً)}$$

اصول کار عمل کننده — ۱۰۷

یعنی ۱/۵ لیتر در دقیقه بار ورودی سبب سرعت ۱۲۰ سانتی متر در دقیقه می گردد البته ما نمی توانیم ۱/۵ لیتر را به سیلندر وارد کنیم چون طول آن فقط ۳۰ Cm است. اما این مقدار بده حجمی است که باید ایجاد شود.
قوه ی اسب (اسب بخار):

قدرت مصرفی سیلندر از دو طریق پیدای می شود. اگر نیرو، مسافت و زمان معلوم باشد، قدرت کل را حساب کرده و به قوه ی اسب تبدیل می کنیم.

$$\text{قدرت} = \frac{\text{مسافت (متر)} \times \text{نیرو (کیلوگرم)}}{\text{زمان (دقیقه)}}$$

$$\text{کیلوگرم متر} = ۷۵ \frac{\text{کیلوگرم متر}}{\text{ثانیه}} = \text{قوه ی اسب بخار}$$

اگر شدت جریان و فشار معلوم باشد:

ضریب ثابت \times فشار \times شدت جریان = اسب بخار

$$\text{HP} = \text{LPM} \times \text{Kg/cm}^2 \times ۱۵/۲۳ \times 10^{-5} \quad ۲/۲ \times 10^{-۳}$$

اینها همان روابطی هستند که در فصل اول به آنها اشاره شد.

موتورها:

از نقطه نظر ساختمان، موتورهای هیدرولیکی شباهت زیادی به پمپ ها دارند. در واقع بعضی از پمپ ها بدون هیچگونه تغییری مانند موتورها عمل می کنند و بقیه هم با هم اندک تغییری به صورت موتور درمی آیند.

عمل موتور: می توان گفت که موتور همان پمپ است با تفاوت این که به جای این که روغن را فشرده کند، توسط فشار روغن کار می کند. روغن به داخل یک دهانه پمپ شده و سبب می شود که محور بگردد. همان محفظه های هیدرولیکی (بین پره ها و بدنه در موتور پره ای) روغن را به دهانه ی دیگر برده و تخلیه می کنند که دوباره به مخزن یا ورودی پمپ برگردد. انواع اصلی موتورها مانند پمپ ها بوده و دارای پره، پیستون و چرخ دنده می باشند. آنها همچنین می توانند یک طرفه و یا دوطرفه باشند. غالب موتورها که برای دستگاه های متحرک ساخته می شوند، از نوع دوطرفه می باشند.

مقادیر اسمی در موتور: مقادیر اصلی اسمی در موتور عبارت هستند از: فشار، جابجایی و گشتاور. جابجایی، مقدار روغنی است که به داخل موتور پمپ می شود، تا آن را یک دور به گردش درآورد. گشتاور و فشار تعیین کننده ی مقدار بار موتور می باشد.

جابجایی: جابجایی در یک موتور هیدرولیک مانند جابجایی پمپ برحسب سانتی مترمکعب در دور بیان می شود. جابجایی موتور عبارت از مقدار روغنی است که باید به آن داد تا موتور یک دور بگردد. اغلب موتورها دارای جابجایی ثابت می باشند اما انواع بسیار متعددی از موتورهای پیستونی به خصوص در موتورهای هیدرواستاتیک، با جابجایی متغیر نیرو وجود دارند.

بده حجمی لازم در یک سرعت معین: چنانچه جابجایی و سرعت موردنظر در موتور معلوم باشد، بده آن از رابطه ی زیر به دست می آید:

$$LPM = (RPM) \times cm^3 / REV$$

برای مثال موتوری با جابجایی ۲/۳۱ سانتی مترمکعب در هر دور و با سرعت ۱۰۰۰ دور در دقیقه مقدار ۲/۳۱ لیتر در دقیقه سیال لازم دارد.

$$LPM = \frac{1000 \times RPM \times 2/31 \text{ REV}}{1000} = 2/31$$

سرعت موتور: چنانچه میزان جابجایی و LPM داده شده به موتور مشخص باشد، سرعت برحسب دور در دقیقه از رابطه ی زیر پیدا می شود.

$$RPM = \frac{LPM \times 1000}{\text{جابجایی (برحسب سانتی متر مکعب در هر دور)}}$$

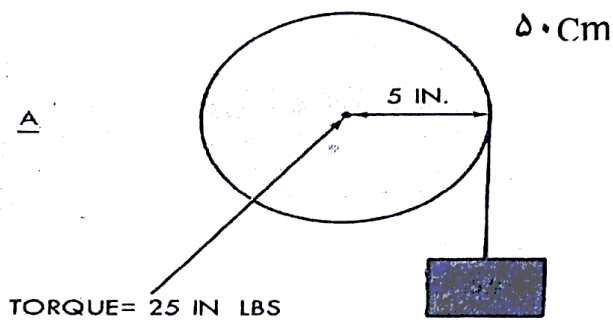
از این رابطه معلوم می شود که هرگونه افزایشی در جابجایی سبب کاهش سرعت و برعکس کاهش آن سبب افزایش سرعت می گردد. راه دیگر افزایش سرعت، افزایش LPM است.

گشتاور چیست؟

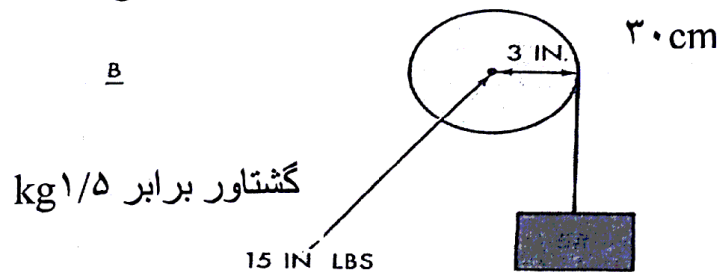
گشتاور بنا به تعریف عبارت از کوشش برای گرداندن یا چرخاندن یا احتمالاً نیروی دورانی است. گشتاور موتور معمولاً برحسب کیلوگرم سانتی متر یا کیلوگرم متر اندازه گیری می شود. یک آچار گشتاورسنج همان آچار ساده ای است که بر روی آن یک صفحه ی مدرج قرار دارد که تعیین می کند آچار تا چه نیروی چرخشی

اصول کار عمل کننده — ۱۰۹

توسط آن به پیچ اعمال می شود. گشتاوری که توسط یک موتور ایجاد می شود، بستگی به مقدار بار و فاصله ی شعاعی از مرکز محور موتور دارد برای مثال وزنی که در شکل ۷۷ قسمت A وجود دارد در فاصله ی ۵۰ سانتی متر از مرکز محور اثر می کند. میزان گشتاور در این حالت عبارت است از شعاع قرقره ضرب در وزنه یا ۲/۵ کیلوگرم متر در نمای B، قرقره کوچک تر است و بنابراین گشتاور کمتر می باشد. قرقره ی کوچک گشتاور کمی بر روی موتور ایجاد می کند اما قرقره ی بزرگ، چنانچه سرعت موتور تغییر نکند، بار را سریع تر بالایی برد و پایین می آورد.

گشتاور برابر ۲/۵ kg

گشتاور برابر ۱/۵ kg

شکل ۷۷

گشتاور اسمی: گشتاور اسمی یک موتور بر حسب پوند اینچ (کیلوگرم سانتی متر) گشتاوری است که موتور در فشار (۱۰۰ PSI) $(۶۰ Kg/cm^2)$ ایجاد می کند. بنابراین موتوری با گشتاور ۲۵ کیلوگرم سانتی متر $۶۰ Kg/cm^2$ را با ۲۵ کیلوگرم سانتی متر بار، تولید می نماید. چنانچه مقدار بار ۵۰ کیلوگرم سانتی متر باشد، فشار مورد نظر ۲ برابر یعنی $۱۲۰ Kg/cm^2$ می گردد و چنانچه ۷۵ کیلوگرم سانتی متر باشد سه برابر یعنی $۱۸۰ Kg/cm^2$ می شود و همین طور تا آخر. به طور کلی فشار کار یک موتور عبارت است از:

$$\text{فشار کار} = \frac{\text{گشتاور بار (کیلوگرم سانتی متر)} \times ۶۰}{\text{گشتاور اسمی}}$$

حداکثر گشتاوری که موتور می تواند تحمل کند بستگی به حداکثر فشار مجاز و گشتاور اسمی آن دارد.

$$\text{حداکثر گشتاور} = \frac{\text{گشتاور اسمی} \times \text{حداکثر فشار مجاز } Kg/cm^2}{۶۰}$$

بنابراین اگر موتوری با گشتاور اسمی ۲۵ کیلوگرم بر سانتی متر با فشار 120 Kg/cm^2 کار کند، تولید ۵۰۰۰ کیلوگرم سانتی متر گشتاور می نماید.

$$\text{گشتاور} = \frac{۲۵ \text{ Kg/cm} \times ۱۲۰ \text{ Kg/cm}^2}{۶۰ \text{ Kg/cm}^2} = ۵۰ \text{ kg/cm}$$

فرمول کلی گشتاور در موتور هیدرولیک به قرار زیر است:

$$\text{گشتاور (kg/cm)} = \frac{\text{جایابی (سانتی متر مکعب دور)} \times \text{فشار } Kg/cm^2}{۲\pi}$$

$$\text{گشتاور (پوند اینچ)} = \frac{\text{جایابی (اینچ مکعب دور)} \times \text{فشار}}{۲\pi}$$

از این رابطه ملاحظه می شود، افزایش گشتاور بستگی مستقیم به افزایش فشار یا جایابی دارد. به هر حال هرچه جایابی زیادتر باشد، سرعت موتور به نسبت افزایش گشتاور به دست آمده کاهش می یابد.

گشتاور و اسب بخار: دو رابطه ی کلی بین گشتاور و قوه ی اسب برای هر وسیله ی دوار از جمله موتور هیدرولیک وجود دارد.

$$\text{گشتاور (پوند اینچ)} = \frac{۶۳۰۲۵ \times \text{HP}}{\text{RPM}}$$

$$\text{HP} = \frac{\text{گشتاور (پوند اینچ)} \times \text{RPM}}{۶۳۰۲۵}$$

گشتاور (کیلوگرم سانتی متر) $\times ۷۵۰۰ \times \text{HP} = \text{RPM}$

$$\text{گشتاور (kg/cm)} = \frac{\text{HP}}{\text{RPM} \times ۷۵۰۰}$$

اصول کار عمل کننده — ۱۱۱

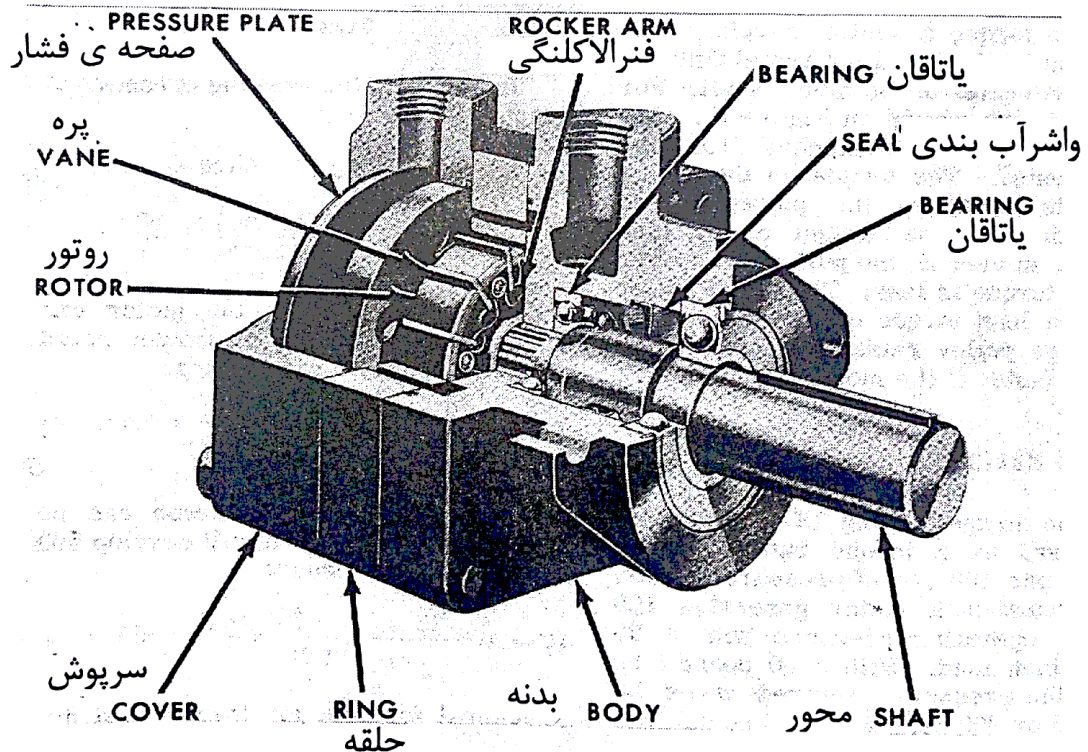
از فرمول هیدرولیکی اسب بخار نیز، چنانچه فشار و شدت جریان معلوم باشد، می توان استفاده کرد.

$$2/2 \times 10^{-3}$$

$$HP = (\text{Kgf/cm}^2) \times \text{LPM} \times 15/23 \times 10^{-5}$$

موتور پره ای مربع شکل:

موتورهای پره ای مربع شکل (شکل ۷۸) شباهت به پمپ هم نام خود دارند. این موتورها دارای فنرهایی هستند که هنگامی که نیروی گریز از مرکز وجود ندارد، نوک پره ها را با فشار به سطح داخلی پمپ تکیه می دهد. این موتورها از نظر هیدرولیکی متعادل هستند، تا از اعمال بار جانبی بر روی محور جلوگیری شود. محور بر روی دو بلبرینگ تکیه دارد، و به این ترتیب موتور می تواند بارهای غیرمستقیم مانند چرخ دنده ها و چرخ و زنجیر ها را همانند بارهای مستقیم، به حرکت درآورد.

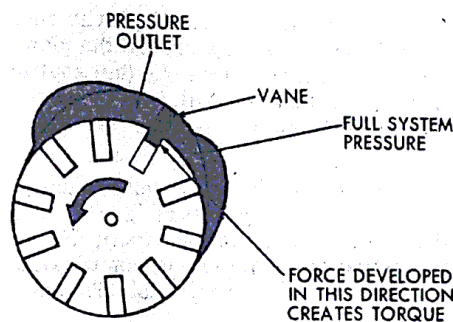

شکل ۷۸

طرز کار موتور پره ای متعادل:

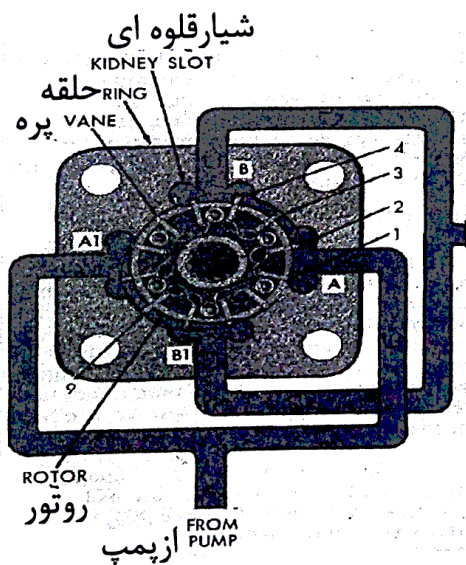
روغنی که با فشار از پمپ به موتور جریان می یابد، اختلاف فشاری را ایجاد می کند که نتیجه ی آن تولید گشتاور است. این امر را می توان با مشاهده ی

اختلاف فشار بر روی یک پره از پمپ هنگام عبور از دهانه ی ورودی مشاهده نمود (شکل ۷۹). در سمت ورودی، فشار سیستم به پره وارد می شود. در سمت دیگر پره، فشار بسیار اندک خروجی، وجود دارد. اختلاف فشار موجود نیروی را که بر روی پره اعمال می کند، این نیرو به طور مماسی بر روتور وارد می شود. همانطوری که وزنه در شکل ۷۷ تولید گشتاور بر روی محور قرقره می نماید، این نیروی مماسی نیز در روی محور ایجاد گشتاور می کند.

شکل ۷۹

این اختلاف فشار بر روی پره های شماره ی ۳ و ۹ در شکل ۸۰ اثر می کند. به طرفین پره های دیگر همین طوری که در شکل دیده می شود، نیروهای مساوی وارد می شود. با چرخیدن روتور هر یک از پره ها به نوبه ی خود به هنگام گردش تولید گشتاور می نماید.

شکل ۸۰

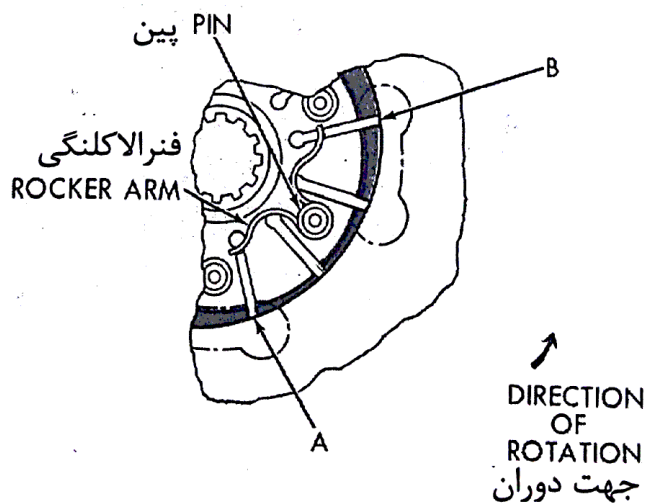
در شرایط فوق گردش جریان طوری است که ما هرگاه در سمت سرپوش ایستاده و محور را نگاه کنیم، در جهت عکس عقربه های ساعت گردش می کند.

اصول کار عمل کننده — ۱۱۳

دهانه‌ای که در بدنه تعبیه شده است، دهانه‌ی ورودی و دهانه‌ای که در سرپوش تعبیه شده، دهانه‌ی خروجی است. چنانچه جهت گردش جریان برعکس شود، گردش روتور در جهت عقربه‌های ساعت عوض می‌شود.

فناهای الاکلنگی:

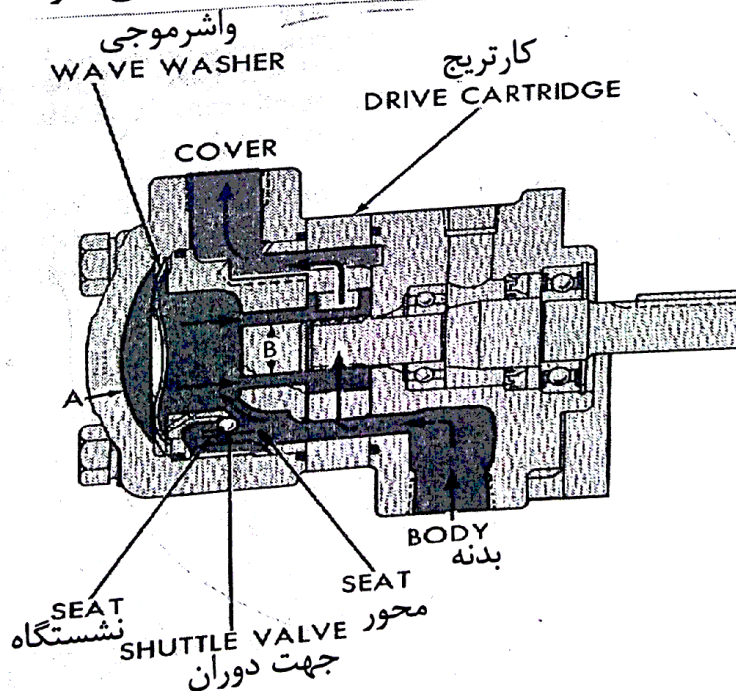
به خاطر بیاورید که، در پمپ‌های پره‌ای، هنگامی که پمپ شروع به کار می‌کند، پره‌ها با فشار بیرون آمده و با فشار، توسط نیروی گریز از مرکز با جدار داخلی پمپ تماس پیدا می‌کنند. وقتی موتور راه می‌افتد، نیروی گریز از مرکز وجود ندارد که چنین عملی را انجام دهد و بنابراین باید راه دیگری برای بیرون راندن پره‌ها پیدا کرد در غیر این صورت، بدون این که گشتاوری تولید شود، روغن از لابه‌لای پره‌ها عبور می‌کند. در این نوع موتور، از فناهای الاکلنگی (شکل ۸۱) که از سیم‌های فولادی ساخته شده برای تماس دادن نوک پره‌ها با جدار داخلی موتور، استفاده می‌شود. فناها به وسیله‌ی پین‌هایی به روتور لولا شده‌اند. دو سر هر فنا در زیر دو پره که با یکدیگر زاویه‌ی ۹۰ دارند، قرار می‌گیرد. وقتی که پره‌ی A در یکی از دو انتهای فنا توسط جدار داخلی به داخل شکاف خود رانده می‌شود، پره‌ی دیگر (B) از شکاف بیرون می‌آید. داخل شدن پره‌ی A در درون شیار، همواره با خارج شدن پره‌ی B از شیار و برعکس همراه می‌باشد. به این ترتیب فنا الاکلنگی فشار فنی کمی بر روی پره‌ها اعمال می‌کند.

شکل ۸۱

عملکرد صفحه ی فشار:

عمل صفحه ی فشار در این نوع موتور همانند عمل صفحه ی فشار در پمپ هم نام آن است. صفحه ی فشار کناره ی جانبی روتور و استوانه را در برابر نشت داخلی آب بندی می کند و فشار سیستم را به زیرپره ها اعمال می نماید تا آنها را از شیار بیرون رانده و با فشار به جدار داخلی تماس دهد. این امر در پمپ ها به سادگی انجام می شود چرا که صفحه ی فشار مستقیماً در نزدیکی دهانه ی فشار قوی در سرپوش انتهایی قرار دارد. در موتورهای دوطرفه، گاهی دهانه ای که در سرپوش تعبیه شده است، همان دهانه ی برگشت روغن یا دهانه ی فشارضعیف می باشد (شکل ۸۲) بنابراین طرح صفحه ی فشار در اینجا به میزان قابل توجهی با طرح های دیگر متفاوت است. توجه داشته باشید که اطاقک فشار (A در شکل ۸۲) از دهانه ی سرپوش مجزا و آب بندی شده است. دهانه ی تعبیه شده در سرپوش، به یک مجرای حلقوی در دور تا دور صفحه راه دارد. این مجرا نیز به شیر شاتل مربوط می شود. دهانه ی تعبیه شده در بدنه نیز به شیر شاتل متصل است. همان طوری که نشان داده شد دهانه ی بدنه تحت فشار است. این فشار، نیرویی در جهت سمت چپ به شیر شاتل وارد می کند و راه اتصال به دهانه ی فشار کم را آب بندی می کند. فشار سیستم به طرف اطاقک A هدایت می شود.

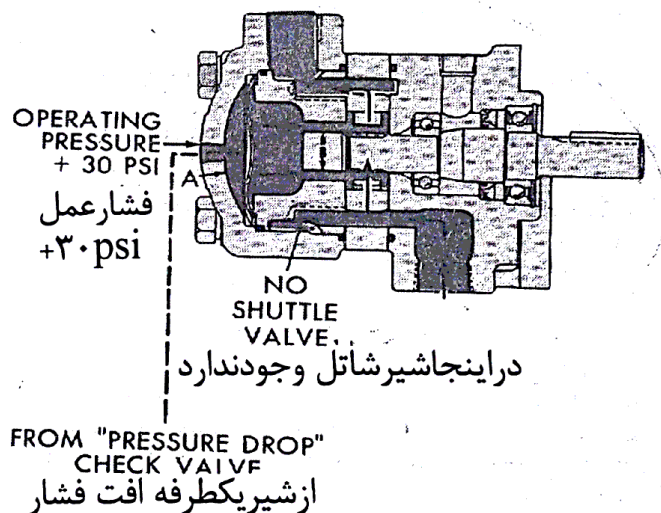

شکل ۸۲

اگر جهت جریان را عکس کنیم، دهانه ی سرپوش تحت فشار قرار گرفته و شیر شاتل را به سمت راست می راند و مجرایی را که به دهانه ی بدنه وصل می شود، می بندد. دوباره فشار سیستم به اتاقک A هدایت شده اما این بار این فشار از دهانه ی دیگری است. فشار موجود در اتاقک A صفحه ی فشار را در برابر کناره ی جانبی استوانه و روتور قرار می دهد. این فشار همچنین از طریق مجرای B به زیر پره ها هدایت می شود.

طرح اصلاح شده ی صفحه ی فشار (S_2):

با تغییرات خاصی که در صفحه ی فشار داده می شود (شکل ۸۳) موتور این امکان را می یابد که بدون بازوهای انگشتی و سوپاپ های شاتل عمل نماید. یک شیر یک طرفه که تولید افت فشار می کند، در خط فشار جلوتر از شیر کنترل جهت عکس کننده قرار می گیرد. این شیر یک طرفه فشار برگشتی به میزان 2 Kg/cm^2 بالاتر از فشار عمل موتور را می نماید. این فشار مثبت به وسیله ی اتصال خارجی به محفظه ی A هدایت می شود. در آنجا این فشار پره های درون شیار را به سمت خارج می راند و صفحه ی فشار را به هنگام کار پمپ، در برابر کناره ی جانبی استوانه و روتور قرار می دهد.

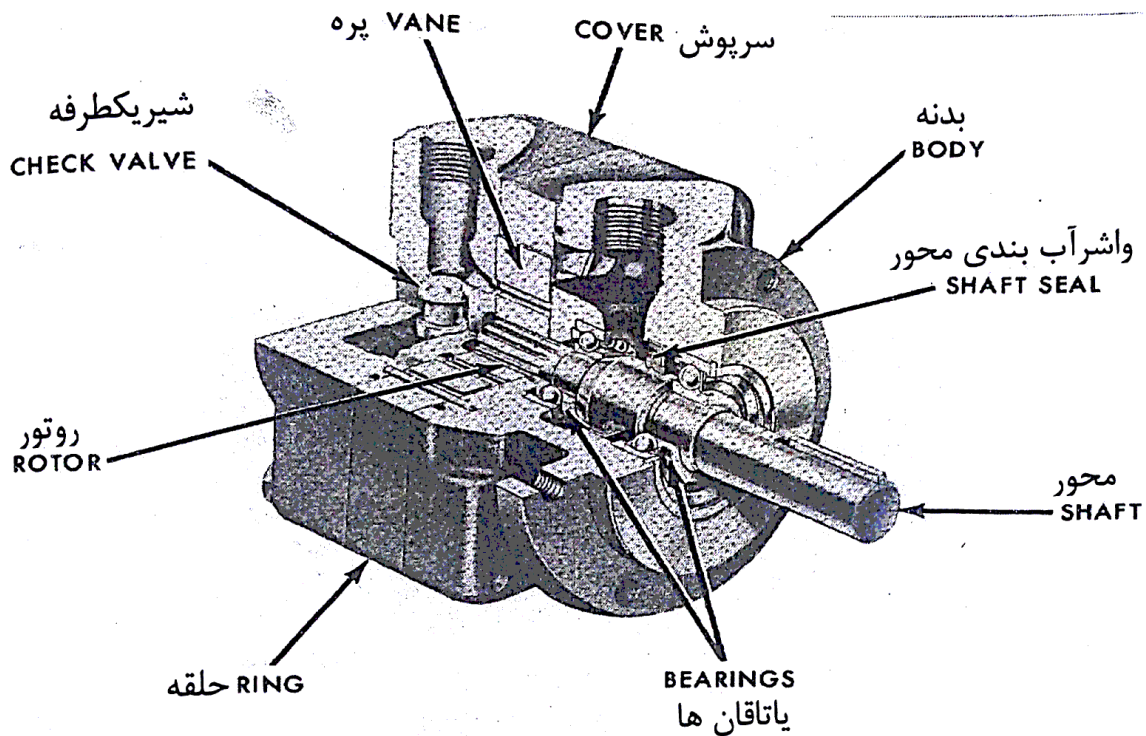

شکل ۸۳

موتورهای یک جهته M3U, M2U:

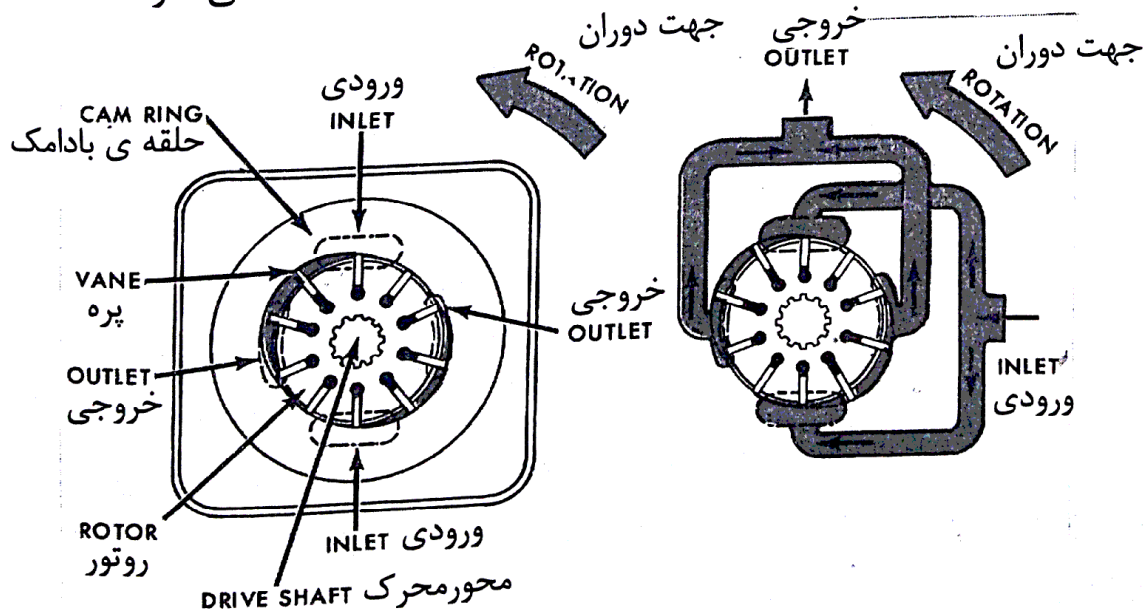
موتورهای یک جهته (شکل ۸۴) از نظر طرح همانند موتور مربع که قبلاً شرح داده شد، می باشند. به هر حال نظر به این که در این نوع موتور، جهت جریان نمی تواند عکس شود، شیرهای شاتل در صفحه ی فشار به کار برده نمی شود.

دهانه‌ی سرپوش همواره همان دهانه‌ی فشار بوده و موتور دارای سیستم تخلیه‌ی داخلی است.

شکل ۸۴

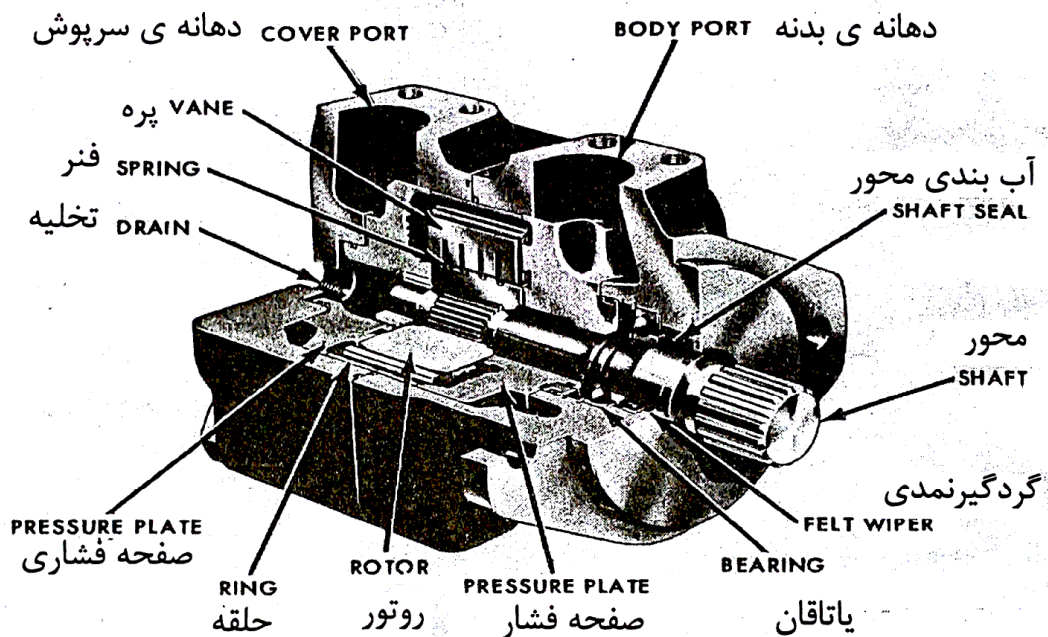
گشتاور همانند سایر موتورهای مربع تولید می‌شود (شکل ۸۵) پره‌ها مانند موتورهای دوطرفه طرح S_2 با فشار از داخل شیار به خارج رانده می‌شود اما در این طرح شیر یک طرفه که تولید اختلاف فشار می‌کند، درون سرپوش موتور تعبیه می‌شود (شکل ۸۴). موتورهای یک جهته با گشتاورهای از ۱۸ تا ۷۵ پوند اینچ (۲۰/۷ تا ۸۶ کیلوگرم متر) برای (۱۰۰ PSI) فشار ساخته می‌شوند.

شکل ۸۵

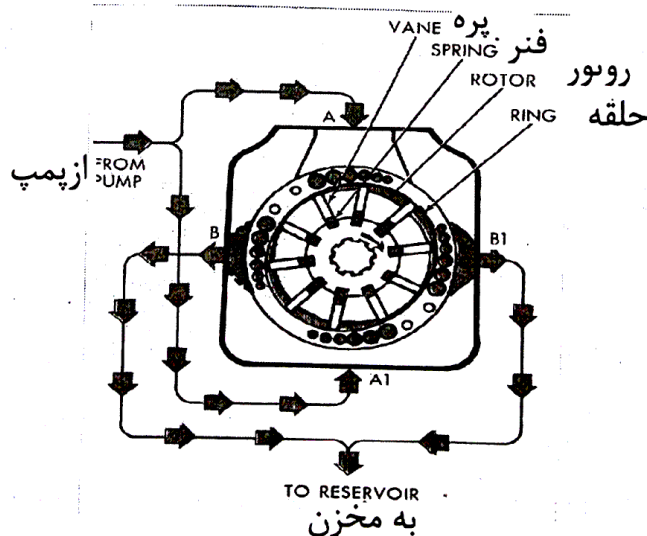
موتورهای پره ای با کیفیت عالی:

نوع دیگری از موتور پره ای متعادل، نوع با کیفیت عالی است (شکل ۸۶). این موتور شباهت زیادی به پمپ پره ای با کیفیت عالی دارد و همراه با کارتریج های قابل تعویض نیز مورد استفاده قرار می گیرد. از نظر سادگی طرح، صفحات انتهایی به عنوان صفحات فشار عمل می کنند و پره ها توسط فنرهایی به طرف خارج رانده می شوند. وجود شیرهای شاتل و بازوهای انگشتی در اینجا لازم نیست.

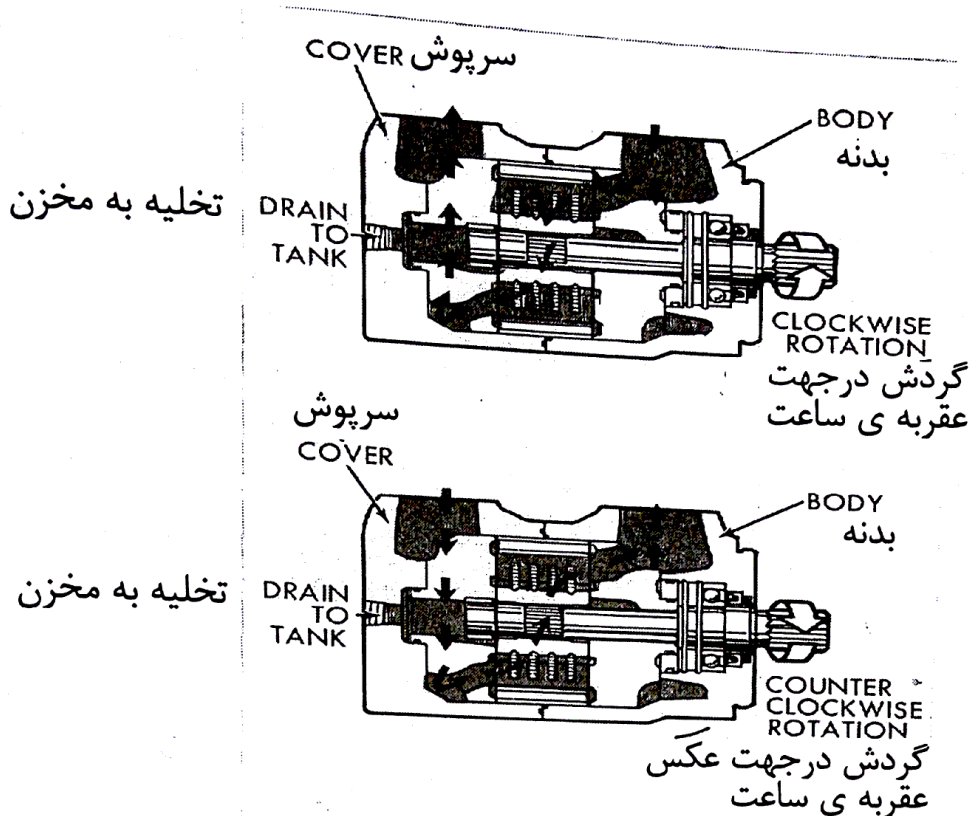

شکل ۸۶

تولید گشتاور همانند تولید آن در موتور مربع شکل (شکل ۸۷) می باشد. نواحی فشار بر روی صفحات دوبله فشار در شکل ۸۸ نشان داده شده است.

شکل ۸۷

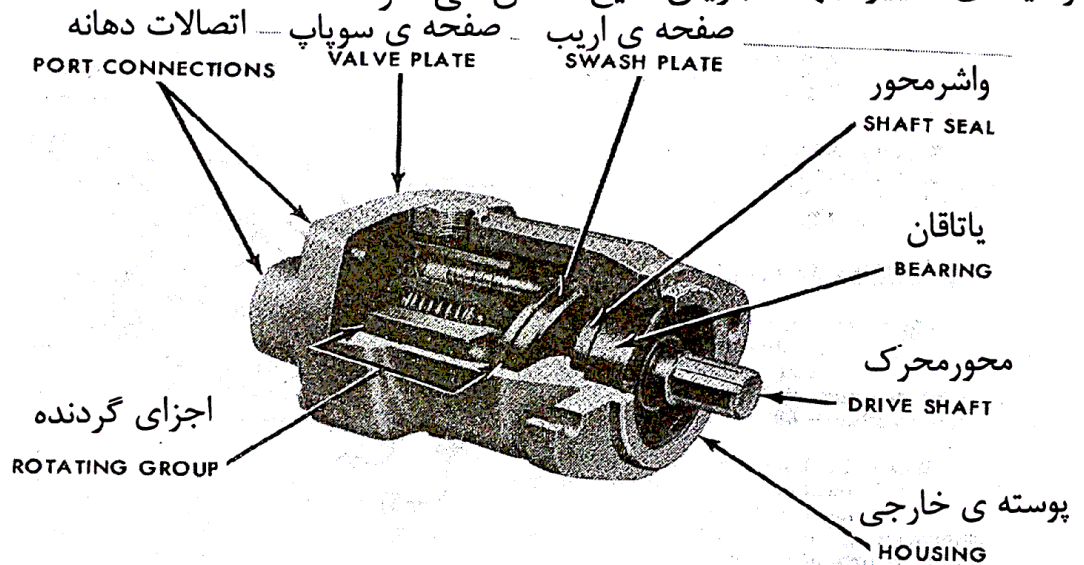
شکل ۸۸

سیستم تخلیه ی خارجی:

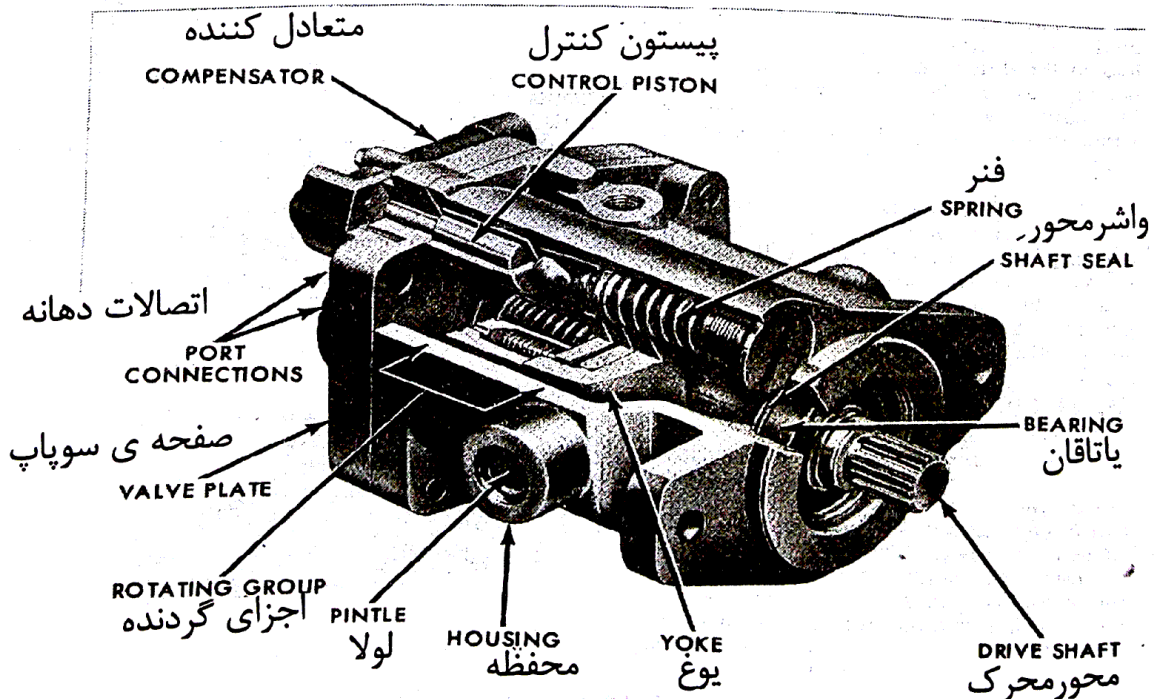
اغلب موتورهای هیدرولیکی دوطرفه به خطوط تخلیه ی خارجی، برای حمل روغن های نشتی احتیاج دارند. اثبات این امر با مشاهده ی مسیرهای نشتی داخلی در (شکل ۸۸) ممکن می گردد. وقتی دهانه ی بدنه تحت فشار قرار دارد، روغن می تواند از توپی صفحه فشار به درون محفظه ای که محور را احاطه کرده است، نشت کند. چنانچه دریچه ی اطمینانی پیش بینی نشده باشد، این اتفاق از روغن پر شده و لزوماً فشار آن زیاد می شود. آب بندی محور خراب می شود. مسیر دیگری که احتمال نشتی دارد، در توپی صفحه ی فشار طرف سرپوش می باشد. مسیری در جایی که لوله ی خارجی جهت حمل روغن نشتی و برگشت آن به مخزن قرار دارد، امتداد محور در داخل سرپوش، به یک مسیر خارجی متصل می گردد تا روغن نشتی را به مخزن برگشت دهد. بعضی از پمپ ها دارای سیستم تخلیه ی خارجی هستند ولی ما معمولاً از دهانه های ورودی و خروجی، به جای یکدیگر استفاده نمی کنیم. بنابراین همواره امکان این که از تخلیه ی داخلی استفاده شود، وجود دارد. در پمپ هایی که از داخل تخلیه می شوند، راه های تخلیه به دهانه ای هدایت می گردند که همواره تحت فشار کم قرار دارند.

موتورهای پیستونی با محور مستقیم:

این نوع موتورها شبیه پمپ های مشابه می باشند (شکل های ۸۹ و ۹۰). این موتورها در مدل های متفاوت با جابجایی ثابت و متغیر و در اندازه های مختلف ساخته می شوند. گشتاور به علت افت فشار درون موتور، ایجاد می گردد. فشار روغن بر قسمت های انتهایی پیستون ها نیرو اعمال می کند و این نیرو به محور منتقل شده و سبب گردش آن می گردد. جهت گردش محور در اغلب موتورها به وسیله ی تغییر جهت جریان مایع عکس می شود.

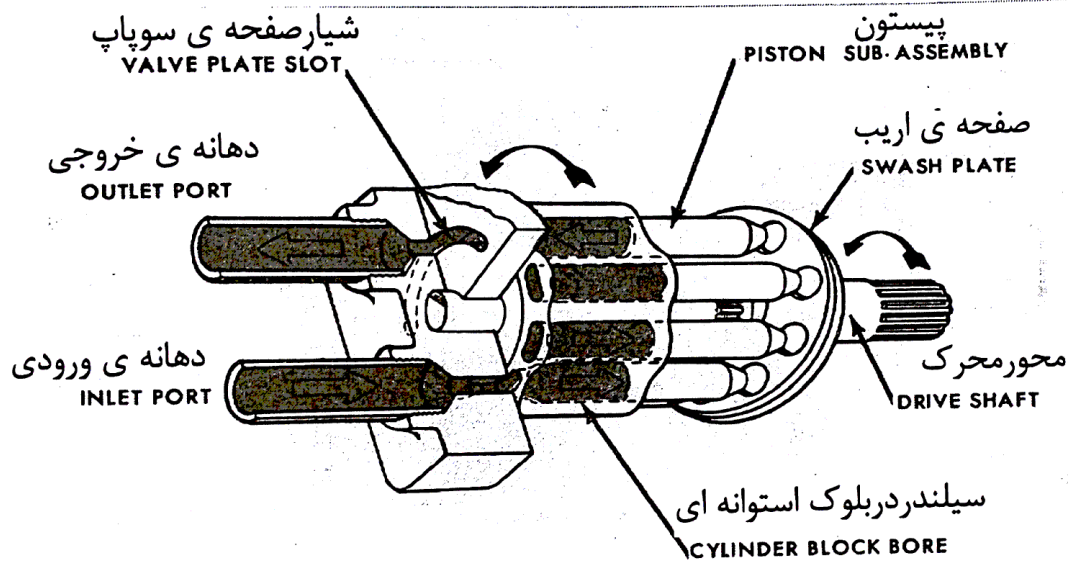
شکل ۸۹

شکل ۹۰

نحوه ی کار:

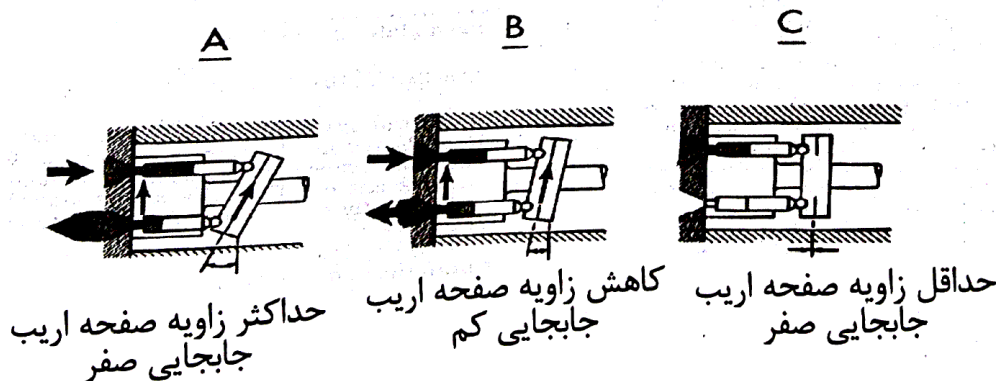
روغن با فشار از پمپ به درون لوله ی سیلندر از طریق دهانه ی ورودی آن (شکل ۹۱) وارد می شود. نیرویی که بر روی پیستون ها اعمال می شود به صفحه ی اریب منتقل می گردد. پاشنه ی این پیستون ها، که بر روی صفحه ی اریب قرار دارند، فقط به مقدار اندک می توانند از قسمت استوانه ای دور شوند و این امر سبب گردش قسمت استوانه ای می گردد. قسمت استوانه ای به محور متصل شده، بنابراین، محور نیز می گردد.

شکل ۹۱

جابجایی موتور با محور مستقیم:

میزان جابجایی موتور بستگی به زاویه ی صفحه ی شیب دار دارد (شکل ۹۲). در زاویه ی حداکثر میزان جابجایی حداکثر است چرا که پیستون ها حداکثر کورس را طی می کنند.

شکل ۹۲

اصول کار عمل کننده — ۱۲۱

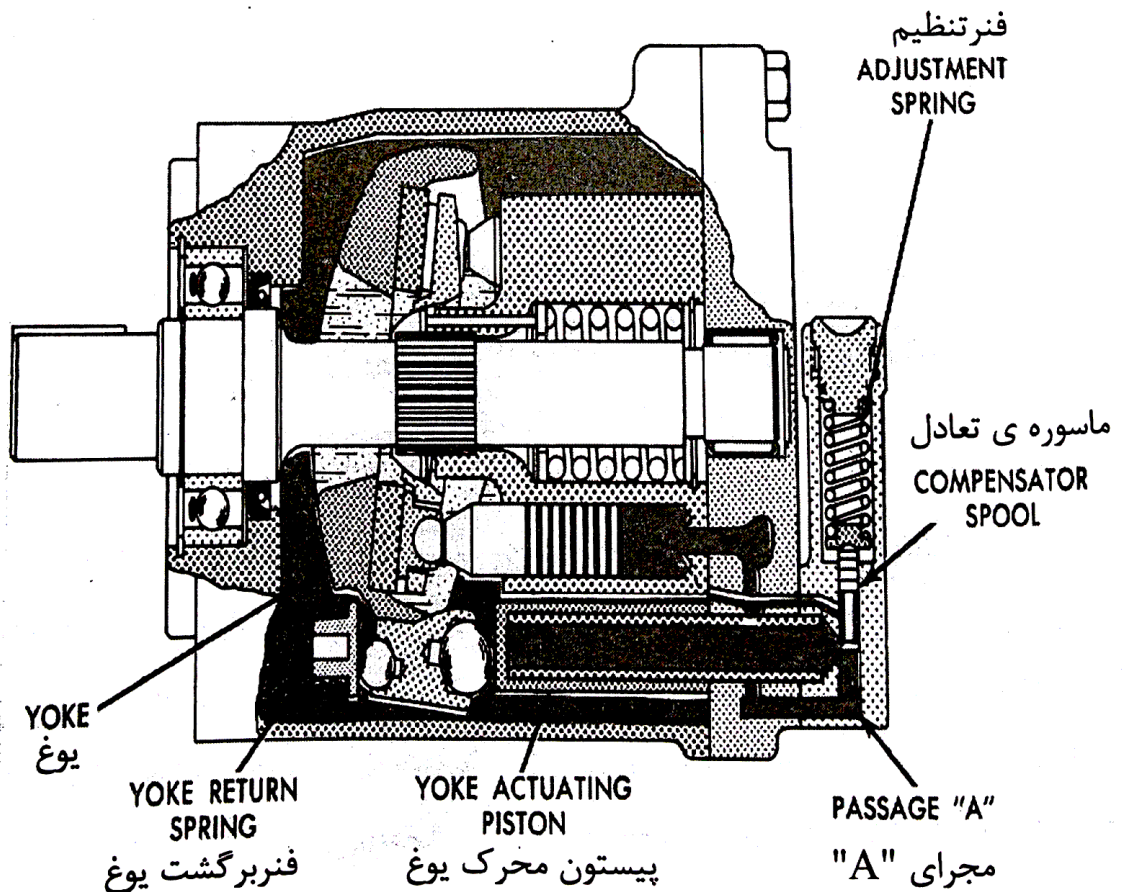
وقتی زاویه کوچک می شود، کورس پیستون کوتاه تر و جابجایی کاهش می یابد و چنانچه شدت جریان ثابت باشد، سرعت موتور زیاد شده اما گشتاور آن کم می شود. گشتاور درموقعی که جابجایی ماکزیمم است، بیشترین مقدار را دارد زیرا نیرویی را که پیستون به موازات صفحه ی اریب وارد می کند، بیشترین مقدار را دارد.

موتور با جابجایی متغیر:

در این نوع موتورها، صفحه ی اریب در داخل یک یوغ که بر روی یک پینتل (لولایی) سوار شده قرار دارد و به این ترتیب می توان زاویه ی صفحه را تغییر داد. یوغ را می توان به طور مکانیکی و یا توسط یک سیستم کنترل تعادل فشار تغییر مکان داد.

کنترل تعادل فشار:

کنترل تعادل فشار (شکل ۹۳) به وسیله ی ایجاد تعادل بین فشار سیستم و یک سوپاپ فنی عمل می کند. سوپاپ، پیستونی را که سبب حرکت یوغ می شود، متناسب با فشار سیستم، کنترل می کند. وقتی که فشار کمتر از فشار تنظیمی فنی سوپاپ باشد، یوغ در وضعیتی با زاویه ی حداقل قرار می گیرد.

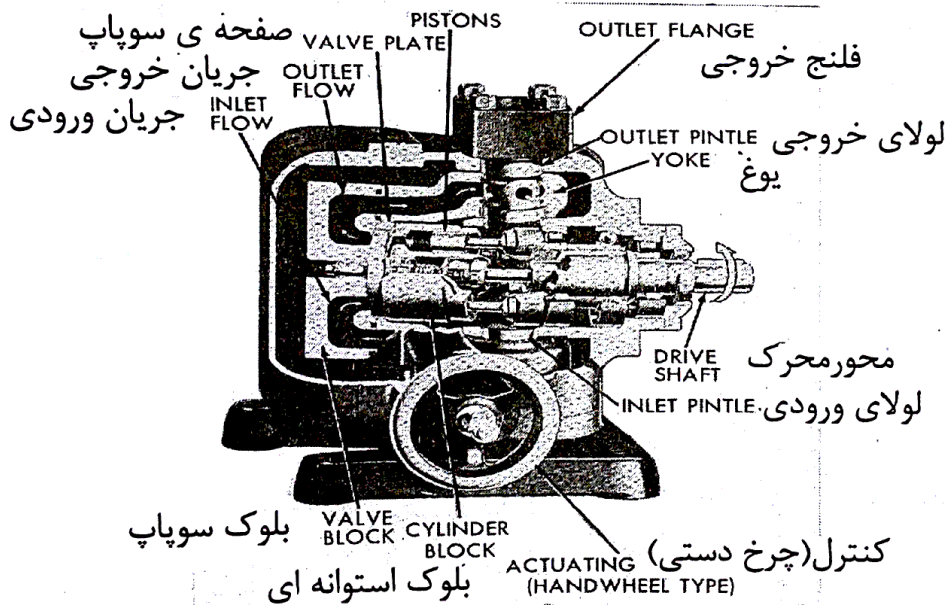

شکل ۹۳

چنانچه بار افزایش یابد، فشار بالا می رود. وقتی فشار به حد فشار تنظیمی فنر برسد، این فشار بر نیروی فنر غلبه کرده، سوپاپ را بلند می کند و مجرای A به پیستون راه پیدا می کند. پیستون حرکت کرده و یوغ را به اجبار در وضعیتی با زاویه ی بیشتر قرار می دهد، در نتیجه جابجایی افزایش می یابد. سرعت موتور کاهش می یابد اما مقدار گشتاور جهت تغییر یا حرکت، زیاد می شود. کنترل هیدرولیکی، جابجایی موتور را در میزان حداکثر، و برای تمام مقادیر بار، تنظیم کرده و تا یک حد مشخص از توقف و بازماندن موتور، هنگام افزایش بار جلوگیری می کند.

موتورهای پیستونی با محور خمیده:

این نوع موتورها نیز شبیه پمپ های هم نام خود هستند. آنها همچنین در اندازه های مختلف و با جابجایی ثابت و متغیر ساخته می شوند (شکل ۹۴). موتورها با جابجایی متغیر به طور مکانیکی یا به وسیله ی تعادل فشار کنترل می گردند.

شکل ۹۴

طرز کار این نوع موتورها، تقریباً شبیه موتورهای با محور یکپارچه می باشد با این تفاوت که در این نوع موتورها، فشار پیستون ها بر فلنج محور محرک اعمال می شود. مولفه های موازی فشار سبب گردش (فلنج) می شوند. گشتاور به هنگام حداکثر جابجایی ماکزیمم بوده و سرعت حداقل است. این نوع موتور به خصوص نوع با جابجایی متغیر آن بسیار سنگین و حجیم است و مورد استعمال آن بر روی دستگاه های متحرک محدود می باشد.